

følt sig forladt, ligesom husvild, under sine Forældres Tag. Nu begyndte han at spørge sig selv, om han ogsaa virkelig hørte hjemme der; om han ikke var et fremmed Barn, som Forældrene havde taget sig af. Jo oftere han i sin Ensomhed overtænkte Tingen, des sandsynligere forekom den ham. Alt, lige til den forøgede Skyhed, hvormed hans Søsken efter denne Dag omgikkes ham, syntes ham at bestyrke hans Mistanke. Havde han ikke ogsaa de hundrede Gange maattet høre, at han ikke var som de andre? Og havde Faderen nogensinde givet ham et Kærtegn eller blot et venligt Ord? Og hans Udseende? Naar han saa sig i Spejlet, fandt han, at han var mørkere end sine Søsken, havde rødere Kinder og hvide, stærke Tænder. Han huskede nu ogsaa, hvordan Naboens Gaardskarl engang — ligesom for Spøg — havde kaldt ham en Gauner og Taterunge.

Denne Tanke, at han ikke var sine Forældres Barn, forfulgte ham under hele Opvæksten og blev til sidst hans fikse Ide. Den gav ham nemlig ikke alene Forklaring paa hans Særstilling i Hjemmet; den tilfredsstillede desuden i høj Grad hans Drenge-stolthed. Han havde altid følt det som en Vanære at være Søn af en gammel, halvblind og tandløs Mand, der var til Spot for den hele By. Han følte sig tillige dybt beskæmmet af den Fatigdom, hvori Familien levede. Han var ikke bleven gammel, før han hellere sultede en hel Dag paa Skolen, end han var at formaa til at spise sin medbragte Fedtebrøds-Mellemmad i Kammeraternes Paasyn. Engang, da Moderen havde ladet en af Faderens gamle Præstekjoler omsy til en Vinterfrakke til ham, vægrede han sig ved at tage den paa, fordi den med sit blanke Klæde altfor tydeligt røbede sin Oprindelse; og da Moderen vilde tvinge ham, sønderrev han den i et Udbrud af grædefærdig Trods og slængte den henad Gulvet.

Nu hengav han sig til stolte Drømme om at være et efterladt Barn af en eller anden omstrejfende Zigøjnertrup, en af disse vandrende Natmandsfamiljer, hvorom den gamle, eenøjede Barnepige saa ofte havde fortalt, og som netop havde deres Tilhold derude paa den øde Hede, hvor Forældrene før havde